

Forts. TAV: fra side 12 og 13

hver før vi begynner å arrangere det. Vi har mer og mer begynt å bruke besetningen to basser, gitar og orgel, istedetfor to gitarer, bass og orgel."

"Og Ketil har lagt om trommesettet. Nå har han skarptromme, bass-tromme og en dyp tam-tam. Før hadde han fem trommer, men mange har sju., eller flere. Det har også noe å gjøre med at vi har to basser – kompet får et helt annet driv, og da må resten av lydbildet stå i forhold til det. Den mest typiske måten vi bruker dem på, er at Sverres bass ligger dypt og monotont, mens Haralds er lys og mer funky. Men i den siste tida spiller vi også mye tostemt harmonisk mot hverandre. Vi har begynt å få endel trening på det, og etterhvert begynner vi også å få en viss stil på det – men det er så utrolig mange muligheter med det."

Vi kommer inn på litt mere brennbare emner, som Saturday Cowboys-intervjuet i Nye Takter, hvor Cowboys hevdet at TAV! oppfordra folk til å boikotte band som synger på engelsk.

"Det er ganske typisk for å spille i band i Norge. Hva som enn blir sagt et eller annet sted så blir man beskyldt for å gjøre jævlig mye dritt."

"En eller annen gang, så hadde jeg (Sverre) et intervju med VG for Bergen Rockklubb, hvor jeg sa et eller annet om at klubben var interessert i band som laga egne låter og som sang på norsk – det var noe i den stilen. Hvis ordet boikott hadde stått der et sted, så tror jeg jeg ville ha reagert på det hvis jeg hadde sett det. Men uansett, så var det meg som styremedlem i Bergen Rockklubb som sa det. Og Tom Skjelles-æther kunne også bekrefte at det var fra VG de hadde det."

"Vi har sendt brev om det til Puls, men det har ikke blitt tatt inn. Typisk dem – se på det brevet fra Hermod Falch som ble "trykket" i forrige nummer. Perverst! Spander sju kvadrantcentimeter eller hva det var på det. Etterhvert har det blitt en temmelig reaksjoner avis."

"Det går ikke an å kjøre en bestemt stil hele veien og kjøre helt bestemte oppfatninger. Sjøl om

(Bilde: Formsyndikatet)

ingen i hverken Nye Takter eller Puls liker Flax, OK, men hvis det er et band som har noe å si – så ta det inn. Flax har jo slitt jævlig lenge – hvis jeg hadde jobba i en musik-kavis så hadde jeg tatt inn hva som helst om dem, ikke fordi jeg synes de er noe spesielt spennende, men fordi de jobber godt."

"Det kjøret Puls har på rock-'n'-roll og hamburgere er en form for kulturimperialisme. Vi lever ikke i USA, hvor det er helt andre forhold, å digge de tingene som om de var gjeldende i Norge er helt latterlig."

"Fordi vi bor i en annen by, så er musikkavisene et av de få bindeledene vi har med det som skjer andre steder. Men det er like frustrerende å lese hver gang – du får svært lite opplysninger. Innenfor Puls får du greie på en redaksjonell linje som går på en type musikk man er interessert i å prate om, og jævlige mange typer musikk man er interessert i å ignorere. Og i NT får alle skoleaviskorrespondentene fra enhver by lov til å skrive om akkurat det de vil, så det blir en sånn vill mylling med hylling av en masse merkelige band som du aldri har

hørt om før og aldri får høre noe mere om. Men NT er likevel mer interessant å lese."

"Mens musikkavisene setter enorme krav til de som spiller, hvilke krav er det de stiller til seg sjøl? De sitter og sprer ut en del bestemte meninger – "sånn og sånn er det!"

"Den eneste journalisten i Puls en har noe utbytte av å lese, er Øyvind Pharo. Han skriver klart og forståelig, og du skjønner hva det er du leser om."

En annen slags boikott enn språklig har de blitt beskyldt for, nemlig å ødelegge for andre.

"For et år siden ble vi beskyldt for å ha satt ut folk til å provosere og ødelegge for andre band på konserter, bare for at vi sjøl skulle bli framheva. Noe sånt har vi aldri gjort, og heller aldri tenkt å gjøre!"

"Også når det gjelder Safari-Rock på Sjølyst – der ble vi spurt om å spille, men vi syntes hele opplegget hørtes kvalmt og teit ut, så vi sa nei takk. Etter det har vi fått jævlig mye dritt fordi hadde prøvd å boikotte det, underforstått "om vi trodde vi var så store og tøffe?". For det første syntes vi hele opplegget var kvalmt – den sosse-discoen

– og for det andre har vi lite til felles med Broadway News, The Cut eller Saturday Cowboys (de andre aktørene i Safari-Rock, sammen med Kjøtt som stilte opp etter at TAV! hadde trukket seg – TAV! ville ha med Kjøtt, men før sistnevnte band ble spurt hadde TAV! allerede sagt nei) – vi identifiserer oss overhodet ikke med noen av de tre banda."

"Men hver gang vi sier nei til en jobb, så får vi slengt mye dritt etter oss. Det er jo ganske sprøtt ellers, folk er jo helt på knærne etter å få spillejobber – de tar hva som helst."

"De kan jo lage flere konserter på egen hånd hvis de er så keen på å spille. Det går jo an, ikke sant?"

En masse andre ting ble sagt om det å gjøre noe for egen maskin istedet for å vente på kommunal støtte eller andre midler. Det viktigste er å bevise at rocken er levedyktig og moden til å stå på egen ben også i Norge, uten offentlig støtte av noe slag. Ting som får offentlig støtte er sånt som kommuner mener er ufarlig og som det "bør" finnes behov for, teatergrupper og sånt som regnes med til finkulturen...

Noen endelige kommentarer fra The Aller Værste! om The Aller Værste!:

"Vi prøver hele tida å spille det vi har lyst til, og så se hvilke muligheter vi har til å leve av det. Så prøver vi å organisere oss ganske brukbart, sånn at vi kan leve av det til tider, f.eks. da vi kutta ut i fjor høst så kunne vi ha fortsatt å spille, men vi hadde ikke særlig lyst til det. Nå har vi tenkt å jobbe ut året og se hvordan det går. Vi vil spille det vi liker uten at det er retta mot et bestemt publikum. Vi har hatt mange diskusjoner om hvem det egentlig er vi spiller for, men vi har funnet ut at vi alltid kommer til å være et kultband. Vi er mer interessert i å prøve nye ting istedetfor å prøve å bli store. Det er så mange muligheter i dette bandet at vi har nok å gjøre i mange år framover – iverfall til vi ikke gidder mer. Det er jo bare en helt alminnelig jobb..."

"Vi kunne sikkert blitt rike på å spille, for vi er ganske intelligente så vi kunne sikkert ha laga mye fin popmusikk som kunne solgt veldig mye – musikk som var tilpasset tida og et bestemt publikum."

"Vi er for tykke – hvis vi skulle ha gjort noe sånt, måtte vi ha kjørt Chris fram som frontfigur..."

The Aller Værste! – ved tre av dem. Ingen sære folk, ingen intellektuelle, men bare tre helt vanlige norske menn i midten av tjuåre – det eneste spesielle med dem er at de lager musikk som er interessant, musikk som er givende å høre, musikk som er norsk.

Antagelig kreves det noen dypt og avsluttende ord, men sånne ting tar jeg ikke så høytidelig. Bare en liten ting: Det kommer en ny plate fra The Aller Værste! meget snart – det var bare et tips, altså...

Og jeg retournerte mot Oslo på langfredag i et tog som om mulig var enda mer tettpakka med ski og ryggsekker med mennesker under, og jeg drømte meg bort med Kerouac på "Desolation Peak" hvor han bodde helt alene i tre måneder uten å se et annet menneske. Alt er bedre enn turister...